

Indenrigsministeren (Singerlev): Maa jeg sige, at fordi det ærede Medlem har opfattet det saaledes, er det ikke sikkert, at Rigtigheden af det ærede Medlems Opfattelse erkendes fra anden Side. Jeg tror ikke, at det er rigtigt, at det ærede Medlem siger, hvad Ministeren vil eller ikke vil. Det maa vel overlades til Ministeren selv, hvad han vil gøre i Fremtiden, og jeg skal ikke udtale mig derom, men selvfølgelig kan det ærede Medlem fra den Blads, hvorpaa han staar, ikke binde Ministeren.

Den fungerende Ordfører (Breinholt): Jeg skal blot tillade mig at sige, at jeg ligesom før bestemte maa fastholde, at der ikke mig vidende forelaa nogen saadan Afstale, som det ærede Medlem (Chr. Nielsen) her igen nævnte. Noget saadant er mig uafvidende. Derimod er det en Selvfølge, at man ikke vilde forlange noget større Tilskud, end man havde forlangt til den anden Bane. Hvis man overhovedet har lovet noget, var det ikke det Løfte, han har nævnt.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Madsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Nygdal: Jeg skal ikke fortsætte Diskussionen videre med den højtærede Minister om mine Udtalelser fra Sagens 2den Behandling. Ikke heller skal jeg komme ind paa at omtale videre, at der er en vis Forskel mellem den højtærede Ministers Meninger og mine om, hvad der tjener til Landets Forbær, men jeg finder dog Anledning til at gøre opmærksom paa, at naar den højtærede Minister nu har opfattet mine Udtalelser i Dag saaledes, som om jeg erkendte, at det ikke var saaledes ment, som jeg havde sagt forleden Dag, og at mine Udtalelser vare uheldig valgte, er det en Misforstaaelse. Hvorvidt de vare heldig eller uheldig valgte, skal jeg lade være usagt. Jeg erkender ikke, at de vare uheldig valgte; tværtimod jeg fastholder, at hvert Ord, jeg har sagt forleden Dag, var alvorlig ment, og det staar jeg ved.

Formanden: Dette Punkt turde vel nu betragtes som afgjort, hvorfor det ikke er værdt at dvæle videre derved.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 1791) vedtoges enstemmig med 37 St.

Formanden: Som de foregaaende Lovforslag vil ogsaa denne Sag blive oversendt til Folketinget til Fremme der.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Jærnbane fra Ringe til Nyborg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3063 ff.)

Sagen fattedes under Forhandling.

Breinholt: Jeg skal ikke komme dybt ind paa den foreliggende Sag, ikke blot paa Grund af den knappe Tid, men ogsaa fordi jeg erkender, at Sagens nærmere Drøftelse egentlig finder sin rette Plads i det Udvalg, som jeg forudsætter, Tinget vil beslutte den henvist til. Der er imidlertid dog et Par Bemærkninger af mere almindelig Natur, som jeg finder Anledning til at gøre. Det tør maaske nok antages, at der er visse Spor, og det ikke utydelige Spor, her i Tinget af en vis Jærnbaneetræthed. Jeg tror, at der ikke er saa, som ret gerne ville fordøje de nuværende Jærnbaner og påføre lidt, og jeg finder det for mit Vedkommende ganske forklarligt, naar man huster paa de overordentlig store Beløb, Statskassen alt har bundet i Jærnbaner, og samtidig erindrer den meget ringe Renteindtægt, disse store Beløb afstaa. Jeg tror derfor ikke, at Jærnbanelovforslag i sin Almindelighed ville være saa særlig velkomne i dette Ting, og ligeledes tror jeg, det er for dristigt at påstå, at nærværende Lovforslag just danner en bestemt Undtagelse, og dog skal jeg ikke nægte, at i alt Fald jeg finder, at den højtærede Indenrigsminister har haft Godtøj til desuagtet at forelægge dette Lovforslag, idet der ved Jaaborg—Ringe Jærnbaneanlægget blev givet ligesom en Udfigt til denne Banes Fortsættelse, Ringe—Nyborg Banen, og man veed jo, hvorledes det nu en Gang forholder sig. Naar en giver den lille Finger, saa tager man hele Haanden, og derfor er der ogsaa rejst stærke Krav, som det er anført her i Bemærkningerne, om et Jærnbaneanlæg fra Ringe til Nyborg. Jeg finder det derfor ganske naturligt, at den højtærede Indenrigsminister har forelagt Lovforslaget. Han kunde maaske være forpligtet dertil, og jeg er overbevist om, at det høje Ting vil tage det under velvillig